

A je to v pytli

Ray a Michael Cooney

DS J. K. Tyl Brodek u Přerova

Režie: Eva Šmídová

Pondělní představení bylo v režii divadelního souboru Tyl z Brodku u Přerova. Po velmi úspěšné hře Upokojenkyně, kterou jsme v Němčicích mohli vidět před dvěma roky, sáhl soubor tentokrát po dalším výborně napsaném kusu – komediální frašce „A je to v pytli“.

Mistr frašky Ray Cooney ji napsal společně se svým synem Michaellem. Oba autoři a jejich hry jsou velmi oblíbené a hrané. Tituly jako např. 1+1=3, Prachy, Mrtvola v hotelu Westminter a další můžeme vidět u spousty profesionálních i ochotnických souborů. Za všechny jmenujme třeba Městské divadlo Brno. Cooneyovky, jak se jejich hry občas označují, nabízejí kvalitní a propracovaný text, výrazné herecké příležitosti, zajímavé zápletky a plejádu gagů.

Hlavní postavou hry je mladý muž Tom Kerwood (Michal Vrbka), který se svou manželkou Lindou (Kamila Urbanová) očekávají příchod pracovnice z Úřadu pro adopci dětí. Ta má rozhodnout o jejich dalším rodinném směřování. Místo příprav na její návštěvu však musí Tom postupně čelit nečekaným situacím a problémům, které do jejich domova vnesou jeho dva mladší bratři Dick (Petr Horák) a Harry (Štěpán Procházka). V dobré víře potěšit nebo pomoci sobě a svému nejstaršímu bratrovi roztáčí kolotoč plný problémů, lží a vytáček. Katastrofy se vrší jedna na druhou a postavy se v nich začínou ztrácet, dokud nepřijde šťastná náhoda, která rozmotá klubko lží.

Inscenovat Cooneyho frašku je těžký úkol. Je k němu třeba propracovaná režie a dramaturgie i precizně zvládnuté řemeslo. Režisérka Eva Šmídová si hru upravila velmi citlivě. Zachovává významné dějové zvraty a díky kratší stopáži nabízí prostor pro svižnější tempo hry. Režijně má inscenace mezery zejména v logice jednání postav. Samoučelně narežirované gagy nevycházejí ze situací a jsou do hry násilně vloženy. Režisérka by také měla lépe pracovat s tempo-rytmem hry, který v první polovině hry velmi vázne.

Typově je inscenace velmi dobře obsazená. Především dámská část souboru dokáže na jevišti průběžně jednat a vytvářet napětí skrze pauzy i dobrý timing. Nejlépe je to vidět u konstábla Downse (Aneta Kivaňová), paní Potterové (Květa Dienerová) a manželky Lindy. A právě Linda krásně vychází ze situací a své gagy vytváří skrze jevištní jednání.

Tři hlavní hrdinové jsou též obsazeni velmi pečlivě. Hlavní hrdina Tom doslova překypuje energií, se kterou řeší nenadálé situace. Na jevišti působí přirozeně, avšak hned od začátku nasadí tak vysoké tempo, že ho po chvíli nedokáže dále stupňovat. Fraška negraduje a po čase působí monotónně. Jeho dva bratři zvládají narežirované gagy a baví diváky svými kousky. Myslím

si, že kdyby si oba ujasnili míru stylizace své postavy a vztah k nejstaršímu bratrovi Tomovi, nepůsobili by na jevišti jako prostáčky, jejich gagy a vtipy by více vycházely ze situací a nebyly by tak samoučelné.

DS Tyl si vybral těžký žánr. I přes nejistou první půlku nám po přestávce ukázal, že dokáže komedii tohoto typu velmi slušně uhrát. Ostatně, bouřlivé reakce diváků, myslím, mluví za vše.

Juraj Háder

HOME
sweet
HOME

HOME
sweet
HOME